

Příběh pana
Petra Hauptmanna

Petr Hauptmann se narodil 7. srpna 1946 v Hloubětíně. Dětství prožívá po boku své matky, staršího bratra a rodiny, se kterou žijí v domě postaveném za První republiky. Po skončení dětství nastoupil pan Hauptmann na střední průmyslovou školu zeměměřičskou. I přes stopy na kádrovém profilu, jenž mu zanechal otec, který byl jako agent chodec na 10 let uvězněn do uranových dolů, se mu podařilo vystudovat stavební fakultu ČVUT.

Po vysoké škole přijímá práci ve Státním útvaru pro rekonstrukci památkových měst a objektů. Svoje zážitky ze zaměstnání popisuje velmi pozitivně. Měl na starosti projekty například v Českém Krumlově, zámku v Jindřichově Hradci nebo na zámku Český Štemberk, kde v té době provázel samotný hrabě a arcibiskupskou katedrálu v Litoměřicích. Tyto časy bohužel ukončil nový „kádrovák“, který začal s nátlakem ke vstupu do KSČ. Pan Hauptmann nebyl dostatečně silný odmítnout, a proto dal výpověď.

V další etapě života byl pan Hauptmann zaměstnancem celní správy na pozici vedoucí stavebního odboru. V tu dobu začíná mít problémy s komunisty, manželka Alexandra Hauptmannová pracovala v divadle Gong, kde měla na starosti pořady pro děti a mládež. Jednou na besedu s vedoucím tajemníkem OV KSČ za Prahu 9 přišli učňové ČKD, vyptávali se ho na otázky typu, jak to že když jdou k západní hranici, jsou několik kilometrů před kontrolováním, či proč jsou do socialistické federativní republiky Jugoslávie nutné tzv. výjezdni doložky. To bylo pro pana tajemníka naprosto nepřijatelné a paní Hauptmannová začala mít problémy. Tato situace, za kterou ani nemohla, vyústila ve dva pokusy o sebevraždu, a proto se s panem Hauptmannem rozhodli opustit republiku.

Kvůli kádrovému profilu nemohl pracovat na západní hranici, ale shodou náhod kolega, který tam pracoval, onemocněl a jako jediná náhrada na stavbu hraničního mostu se jevil pan Hauptmann.

V říjnu 1982 při kolaudaci hraničního mostu se pan Hauptmann již nevrátil, zůstal na straně SRN. Odtud měl přes Červený kříž dostat za hranice zbytek rodiny, nastaly ale komplikace. Syn onemocněl na virový zánět mozku a stěhování nepřipadalo v úvahu. Pan Hauptmann se tedy zhruba po roce rozhodl vrátit. Předpokládal, že dostane nízký trest, ale opak byl pravdou, za údajnou špionáž byl odsouzen na 10 let.

Svůj trest si odpykával v lágru Minkovice, ten byl jeden z nejhorších. Vězni pracovali na směny v továrnách, kde vládly až nelidské podmínky a režim byl velmi přísný. Jak sám popisuje, práce byla opravdu fyzicky náročná.

Byl propuštěn na základě amnestie prezidenta Václava Havla roku 1990, jako jeden z posledních. Po sedmi letech byl tedy na svobodě. Od té doby až do rozpadu pracoval na technické revizi v Občanském fóru. Poté nastoupil do soukromé firmy.

Petr Hauptmann má 2 děti a 6 vnoučat. I přes prodělanou rakovinu a vše co mu život přinesl, je stále aktivní a velmi pozitivní

„Žiju si.“

Petr Hauptmann

Dům pana
Hauptmanna

Zdroje:

- ❖ Nahrávka
- ❖ https://www.idnes.cz/zpravy/domaci/pribehy-20-stoleti-petr-hauptmann.A130629_104913_domaci_klm

Ondřej Pavelka